

[Erhard Jakobsen.]

sparing, men det forekommer mig, at der er sagt meget lidt; der er sagt det samme hver gang, nemlig at det eneste saliggørende var at få folk til at spare mere op. Jeg har endnu aldrig hørt nogen spørge: hvor meget vil man egentlig have folk til at spare op? Er der nogen, der turde tage ansvaret for, at folk f. eks. på et år sparede 2 milliarder kr. mere op? Hvordan tror man det ville gå med fjernsynsbranchen, med køleskabsbranchen, med gulvtæppebranchen og alle mulige andre steder, hvis folk pludselig sparede så meget mere op? Er man virkelig ikke klar over, at det væsentlige incitament til en større produktion og til en større investering, det er ikke en større opsparing, men det er et større forbrug? Det var vist i grunden godt, om man engang imellem tænkte over det, inden man gav sig ud i de helt store udgydelser om opsparing.

Og så endelig: ikke en eneste af alle disse skatteordninger — det har man forlængst erkendt — bringer jo noget videre. Der er fra regeringens side en slags udspil, ganske vist en miniature, idet en af de kommuner, der har henvendt sig til regeringen, har fået regeringens velsignelse til for første gang i Danmark at lave et forsøg — det er naturligvis min egen kommune, jeg taler om, men forsøget er gjort i andre lande — på at lave et nyt papir, som måske kunne friste til nye former for opsparing, et papir, der bærer en lav rente, men er pristalsreguleret, både hvad renten og hovedstolen angår. Det kunne jo godt være, man skulle diskutere sådanne ting i stedet for at se frem til skatteordninger, hvor det, man opnår, ikke er, at man belønner den, der vil spare, på bekostning af den, der ikke vil, men hvor man meget ofte har belønnet den, der kan spare, på bekostning af den, der ikke kan spare.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Henry Christensens bemærkning om, at jeg ikke havde sat mig ind i forslaget, var jo meget morsom. Jeg vil derfor gerne sige, at jeg er da enig med hr. Henry Christensen om, at den forbedring, der ligger heri, imødekommer den kritik, som jeg gang på gang, og også andre her i salen, har rettet imod kapitalbindingsordningen, den kritik, at

ordningen ikke virker ligeligt over for de forskellige indkomststørrelser; man har fundet en ordning, som i øvrigt tidligere er foreslået af andre, hvorved man får samme præmie på kapitalbindingen, uanset hvilken indkomst man har, dog kun ned til en vis indkomst, glem ikke det! Hvis man kommer ned på de helt lave indkomster, kan man jo ikke få præmien, fordi man ikke har en skat, som kan indeholde denne præmie, så man er ikke helt ude af ulighederne. Men i øvrigt mener jeg altså, at den måde at gavne opsparingen på ikke er rigtig; derfor går vi imod forslaget, og derfor vil vi også gå videre med reformer i vor skattelovgivning.

Jeg fik ikke noget svar fra hr. Haunstrup Clemmensen på, hvad det er, jeg har mistænkeliggjort skatteborgerne med.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg vil bare sige til det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, at med den angst, det ærede medlem øjensynlig havde for opsparingens vækst her i landet, forstår jeg slet ikke, hvordan han og hans kommune har vovet sig ind på de eksperimenter, der jo teoretisk kunne tænkes at blive en succes.

Finansministeren prøver nu at drage et nyt argument ind i diskussionen: glem nu ikke, sagde han, at der er nogen, der slet ikke kan få fordele af ordningen, det er dem, der har en indkomst under 10.000 kr. eller for ikke-forsørgere under 5.000 kr. Dertil vil jeg sige, at vi må vel erkende, at det er ikke derfra, vi kan forvente det særlige bidrag til opsparingen. Det er heller ikke derfra, man yder det, finansministeren kritiserer, omkostningerne ved en præmiering af opsparingen, for når man ikke betaler nogen skat, yder man ikke noget bidrag dertil. Men endelig, hvis finansministeren virkelig vil hævde, at her er et argument, som kan have nogen betydning, så er det da ganske klart, at vi ville være helt enige med finansministeren om, at i det omfang man ikke har en skat at få de 21 pct. trukket fra i, skal præmieringen komme til kontant udbetaling. Så kan man ved imødekommelse af finansministerens kritik hjælpe på hans indstilling, så er jeg mere end parat til at medvirke hertil.